

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

3die Hefte,
Slutningshefte.

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøgers Bogtrykkeri A/S.

1924.

45. Worm's norske Runekalender.

(Bd. II S. 478—501.)

»Med alldeles samma former av dagbokstäver och gyllental som Worms norska runkalender finnes i Nordiska museet i Stockholm med nr. 37685 en primstav av trä från Ringebo præstegjæld, Gudbrandsdalen, Norge. Ena ändan är i senare tid formad till ett handtag, varvid en del av kalendern bortskurits. Primstavens ena sida är sommarhalvan i två rader: 14. apr.—13. juli, 14. juli—13. okt., den andra vinterhalvan: 14. okt.—13. jan., 14. jan.—13. apr., dock äro somliga av dessa tidpunkter genom borttäljningar eller eljest oklara. Primstaven bär årtalet 1695, men är antagligen äldre, enär detta står inskuret upp och ned i förhållande till den kalendariska ristningen. Att, som Bugge gör, antaga förbindelse mellan gyllentalen i Worms norska runkalender och de äldre runorna och att tillika inlägga språklig betydelse i dessa gyllental anser jag alldeles oberättigat» (Brate, Nordens äldre tidräkning [Södermalms h. allm. läroverks i Stockholm årsredogörelse 1908], Stockholm 1908, S. 13 Anm. 1). — Ogsaa H. Gering, Zeitschrift für deutsche Philologie XXXVIII, 1906, S. 139 udtaler sig i de stærkeste Ordslag mod Bugge's Syn paa Worm's Runekalender.

Af samme Mening har ogsaa jeg været, lige siden de Dage, da jeg førte Bugge's Udredning om Runekalenderen i Pennen efter hans Diktat, og havde jeg ikke følt mig saa aldeles ny paa det videnskabelige Forskningsomraade, vilde jeg have gaaet ind paa hans venlige Tilbud, at det udtrykkelig skulde siges, at jeg her ikke delte hans Syn. Fra S. 478 af taler Bugge nu i »jeg«-Form, medens han tidligere fra S. 412 af ved Brugen af Flertalsformen »vi« ønskede at tilkjendegive, at Indskrifternes Behandling udarbejdedes »af S. B. med Hjælp af M. O.« (jfr. S. 412 Anm. 1). Ved her at nævne dette har jeg saaledes med det samme fundet Anledning til at gjøre Rede for en Eienommelighed ved den ydre Fremstilling i de Afsnit af dette Værk, som skriver sig fra Aarene 1902—1904.
